

[Ivar Hansen.]

Nu bliver der så fra fremskridtspartiets side og fra venstresocialisternes side ved hr. Sigsgaard sagt, at vi i trafikudvalget er blevet misinformeret, at der er tale om en kriminalroman, at der er tale om, at vi i en sen natte-time er blevet løbet over ende, har fået forkerte oplysninger, osv. osv. Jeg vil gerne sige, at det er helt forkert, og jeg vil gerne tilføje, at vi fra vores side ikke i vores ændringsforslag, som byggede på en 2 gange 2-sporet løsning, på forhånd havde taget stilling til, om det ville være hensigtsmæssigt på enkelte strækninger, eventuelt som det nu er foreslået, at indføje et yderligere busspor.

Jeg erkender, at i det projekt, der blev forelagt sidste år, blev der opereret med 1 busspor i indadgående retning på den sidste strækning, dvs. i Fredensgade. Det, der er sket nu, er, at der på det sidst udarbejdede projekt er blevet påført et busspor også i udadgående retning. Men det, vi lægger vægt på og har lagt vægt på fra venstres side i trafikudvalget, er, at man i princippet ændrede projektet fra en 2 gange 3-sporet til en 2 gange 2-sporet løsning. Det, man så gør nu, er, at man forbedrer vilkårene for den kollektive trafik derved, at man nu får et busspor også i udadgående retning.

Jeg vil gerne sige til det dagsordensforslag, der allerede er fremsat, at så vidt jeg fangede fremsættelsen, gik det på, at der nu i stedet for en dæmning skulle være tale om bro. Dertil vil jeg gerne sige i relation til hr. Sigsgaards bemærkninger, at hvis man vælger en bro-løsning, vil der ikke blive tale om yderligere besparelser, som hr. Sigsgaard efterlyser. Så vil der netop blive tale om en yderligere udgift, da det er blevet oplyst over for os i trafikudvalget, at en bro ville komme til at betyde en ekstraudgift på i nærheden af 3 mill. kr. I den forbindelse vil jeg da gerne gøre opmærksom på, at vi netop i betænkningen har indføjet bemærkninger om, at hvis Københavns kommune er interesseret i en bro-løsning, ville der ligesom kunne skabes basis for en aftale om, at Københavns kommune økonomisk deltog deri.

Så siges der fra forskellig side, først og fremmest fra fremskridtspartiet og fra venstresocialisterne, at i og med at man nu indføjer et yderligere busspor, vil det være meget let i fremtiden at slette disse 2 bus-

spor, og så har man den 2 gange 3-sporede løsning, som man hele tiden har ønsket fra visse sider. Dertil vil jeg da godt for mit vedkommende sige, at vi kan da ikke her i dag på nogen måde tage højde for, hvad et kommende politisk flertal her i folketinget eller i Københavns kommune måtte beslutte sig til at foretage. Vi kan da ikke binde i al fremtid, hvad der skal ske på Vestamager. Vi kan da ikke i al fremtid binde et politisk flertal til en eller anden bestemt form for byplanlægning. Vi kan da ikke i al fremtid binde nogen til, hvor stor en vejkapacitet man ønsker i København. Det, vi kan gøre fra vor side her i folketinget nu i relation til de prognoser, der foreligger, og den udvikling, som alt tyder på vil komme, nemlig en stigende trafik, er, at vi gearer projektet ned, som vi altså har gjort, til den 2 gange 2-sporede løsning for den individuelle trafik. Jeg gad nok se det politiske flertal, der om nogle år vil påtage sig ansvaret for, at man forringer vilkårene får den kollektive trafik ind til København, som man gør, hvis man sletter bussporene og dermed skaber forbedrede vilkår for den individuelle trafik, hvilket vil kræve nyanlæg af en lang række yderligere parkeringsfaciliteter osv. igennem København.

Med disse bemærkninger har jeg forhåbentlig anslået, at vi fra venstres side er tilfredse med den udgang, som dette lovforslag har fået. Jeg skal dog tilføje, at der er enkelte medlemmer i venstres folketingsgruppe, som har ønsket at indtage den holdning, at de vil undlade at stemme ved lovforslagets endelige vedtagelse.

Brøndlund Nielsen (V):

Som et medlem, der ikke er i trafikudvalget og normalt ikke arbejder så meget med de problemer herinde og heller ikke har nogen lokal tilknytning til stedet, vil jeg alligevel tage ordet. Det er jo sådan, at det hedder sig i teorien, at i politik skal det ikke være specialister og ikke de lokale, men den almindelige, vågne borger, der skal søge at dømme om tingene, og det har jeg i grunden temmelig ofte haft lyst til, når det drejer sig om Københavns planlægning og trafikforhold.

Det lovforslag, der her er til behandling, er klart et led i denne trafikplanlægning her i Københavnsområdet, og vi, der altså fær-